

ИЗВАДАК ИЗ ТАЛМУДА

(ЖИДОВСКО ЕВАНЂЕЉЕ)

ИЗДАО И ПРОПРАТИО

МИЛАН ОБРАДОВИЋ
АМЕРИКАНАЦ.

ШТАМПАНО У 50.000 ПРИМЈЕРАКА

ЦИЈЕНА 20 ФИЛИРА.

НАКЛАДА ПИШЧЕВА:

Жидовске Еванђеље
из Талмуда

Милан Обрадовић-Американац

књижевник и новинар

Власник, издавалац и уредник листа „Putnik po cijelom svijetu“. Први, јавни и главни покретач антисемитске струје у Хрватској.

ИЗВАДАК ИЗ ТАЛМУДА (ЖИДОВСКО ЕВАНЂЕЉЕ)

издао и пропратио
МИЛАН ОБРАДОВИЋ АМЕРИКАНАЦ

ПРЕШТАМПАНО ИЗ
„СИСАЧКОГ ГЛАСА“ и „ПУТНИКА ПО ЦИЈЕЛОМ СВИЈЕТУ“

ЦИЈЕНА 20 ФИЛИРА

НАКЛАДА ПИШЧЕВА

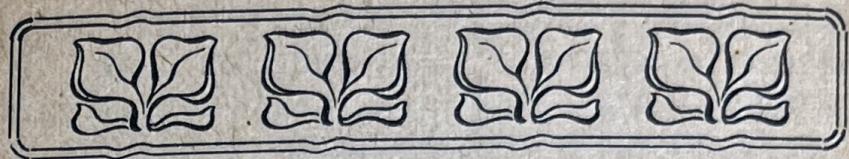
Нове књиге:

Најлакше и најбрже учење инглишко-американског језика у 15 дана без учитеља. Написао Милан Обрадовић Американац. Штампано у 50.000 комада. Цијена 30 филира. — Препоручујем ову књигу књижарама на распачавање. Мало комада слађу за поштанске марке, а више од 10 поуздећем.

Свима пријатељима сиротиње. Изашла је брошура Ф. Мислер и Гарапић. Цијена 50 филира. Продаје се у корист Гарапића.

Изашла је такође мала згодна књижица: **Мој савјет и поука** браћи и земљацима који путују у Америку. Написао Милан Обрадовић Американац. Штампано у 50.000 комада. Цијена 10 филира. Препоручујем ову малу згодну књижицу свим књижарама, нарочито трговцима у домовини, који би, особито где се свијет исељује, редовно морали имати по 100—200 комада ових књига, те их згодом и пригодом поклањати или продавати својим муштеријама. До 10 комада слађу за поштанске марке, а више од 10 поуздећем.

Американац, хрватски народни календар за годину 1908. (Илустрован). Уређује га и издаје Милан Обрадовић Американац. Наклада ће бити у 50.000 комада. Цијена 20 филира. Исти ће бити згодан за огласе.

Талмуд.

(Неколико тачака из огромног дјела).

Кад је 6. број мог листа изашао, дође ми у гостионицу, где једем, један правник IV. године. На моје веље чудо, међу осталим рече ми: ваш лист, свих 6 бројева, пратио сам са највећим интересовањем. Цијело ми ваше писање о Чивутима изгледа несхвательво. Молим вас, објасните ми, шта је то Талмуд? Изгледа ми, да је то баш оно, што ја не знам и што чини да не могу право схватити тежину вашега писања ...

— Молим, ви велите да сте правних IV. г., не љутите се, што ћу вам рећи: срам вас било! Шта учите ви, универзини универзални мудрознанци! Кроз ваше руке пролази 500 школских књига и можда 1000 осталих, које трпate у своју главу — а не знате за прву и најглавнију књигу „Талмуд“. Талмуд је, драги мој и млади пријатељу, дигао жидовску расу, да је постала данас господар цијelog човјечанства. Свих оних 1500 књига не вриједи

вам пишива доба, ако немате у глави својој додме Талмудске, т. ј. ако нисте изучили „чивутску школу“. Молим вас, какав ћете ви бити човјек, кад ступите у друштво. Постаћете самосталан. Чим из стана кренете: пред вама је Жидов! а, ви немате појма о том Жидову, јер не знате шта је то Талмуд. И баш за то, тек што сте живити и служити почели, ви сте упали у чивутов цеп... и вирите, све до смрти, из чивутовог цепа, јер он вас треба, он вас на свој начин држи вјечито у шаху... И баш за то, он је ваш газда а ви његов роб...

Молим вас, бићете судац, како ћете судити гоју и Жидову, кад дођу пред вас...

Ко није упознат са Талмудом, тај не зна шта је Жид... да браћа Хрвати простуђирају шта је Талмуд, не би изазивали и правили изгреде против браће Срба и обратно... Ви сте Хрват, добро, претпоставимо, ви се свадите са једним Србином, хоћете ли ви водити мржњу противу њега до смрти... зар не може доћи вријеме, да ћете бити опет пријатељи... може... али у Жидову немате никда пријатеља (осим лажног) зашто, јер он вас не сматра у опће за човјека, него за животињу... А зашто, ево...

О Чивутима и њиховим ближњима учи Талмуд:

— Богу су милији чивути него анђели (Tr. Cholin f. 91. 2.)

— Да Чивута нема на свијету, не би ни сунце сјало, ни киша падала, нити би икаквог благостања било на земљи. (Tr. Ebam f. 63. 1.)

— Сваки онај, који није обрезан по чивутски, гој је, јеретик, безаконик. (Fr. Berach. f. 47. 2.)

— Као год што је човјек над животињом тако је и Чивутин од Бога постављен над свим народима на свијету. (Ib. f. 101. 2.)

— Ко би Чивутина ћушио, ошинуо, толико је починио гријеха, као да је самога Бога ударио. (Tr. Sanch. f. 58. 2.)

— Као што је син од тијела очева, тако је и Чивутин од тијела божјега, па зато сваки гој мора платити главом, који би се усудио тући Чивутина. (Ibid.)

— Сви су народи, који нису Чивути, животиње, пси и магарци — благи су дани само за Чивуте, а не за гоје — јеретике — псе. (Tr. Megilla 7. 2.)

— Куће нечивута, куће су животињске. (Leb. tob. f. 46. 1.)

— Никоме ко није Чивутин, не треба милости ни помоћи указивати. (Tr. Ebam. f. 12.)

— Забрањено је безбожнику поздравити. (Tr. Gittin. f. 62. 1.)

— Човјек треба увијек да је лукав у страху божјем. (Tr. Berach. f. 17. 1.)

— С тога поздравимо и невјерника само за то, да му се покажемо учтиви, мирољубиви

и пријатељи и да отклонимо сумњичења и изазивања. (Ib. i Tr. Gillan f. 61. 1.)

— Допуштено је пред безбожником (нечијутом) претварати се, да те не оштети и не уједе. (Tr. Lotta. f. 41. 2.)

— Најбољем јеретику узми живот, само ако мореш. (Tr. Aboda. s. f. 62. 2. i Ven. Soph. 13. 1.)

— Слободно је убити свакога онога, који чивутску вјеру пориче. (Tr. pes. f. 122. 2.)

— Праведно је у опће закотроманити је ретика. (Ib. f. 4. 2. Tes.)

— Ко пролијева крв онијех, који нису Чивути, Богу жртву приноси. (Falk. Schim. f. 247. 3. Bemid. b. r. p. 21. f. 229. 3.)

— Заповијед „не уби“ значи и важи само за Чивуте, а не за невјернике. (Orao. Majmonides. fad. ch. 4. 1. f. 47. 1., јер

— Ко убије једну чивутску душу, томе се рачуна, као да је сав свијет поубијао, а ко одржи једну чивутску душу, тај је учинио дјело, као да је цио свијет одржао. (Tr. Sanh. f. 37. 1.)

— И најбољег међу кршћанима треба удавити. (Rashi 14. ed. am. 7. a.)

О сопствености или приватној својини учи Талмуд:

— Бог је дао власт и право Чивутима (Израиљцима) на живот и имање свију народа

(Seph. Ik. 3. sr. 25. It. falk. Schim. f. 83. 3. n. 533.)

— Опљачкати невјерника са свијем је дозвољено, а тако исто и надницу му закинути (Bebam f. 111. 2.)

— Заповијед Мојсијева „не укради“ значи, да Чивутина не окрадеш и не оштетиш, а не невјерника (Saph. niz. 105. 2. „Orao“ Majmonides).

— За Чивута крађа није и не може бити крађа, јер сав свијет припада од Бога њима у имање и властитост. Он узме само оно, што му треба и што је његово. (Ibid.)

О нађеним стварима Талмуд учи:

— Који невјерникову изгубљену ствар нађе и врати му је, гријеши Богу, јер тиме јача моћ безбожника. („Orao“. Mojmonides fed. ch. 4. 11. 3. f. 31. 1.; i Tr. Sanh. f. 76. 2.; Tr. Baba k. f. 113. 2.)

Ако Чивутин нађе признаницу своју, коју је дао невјернику за посуђени новац, не треба му је дати, јер обвеза престаје, чим је њу Чивутин нашао. А, ако би нашаоч сам од себе, у име Бога, хтио признаницу натраг вратити, то рабин мора рећи: „ако хоћеш да славиш Бога, то чини што ти припада, т.ј. не јачај моћ невјерника, и, задржи оно, што ти је од Бога по закону одређено (Rabi. Jermah. Seph. mesch. 51. 4.)

О каматама (интересу) учи Талмуд ово:

— Забрањено је невјернику зајам давати без интереса (камата). (Tr. Aboda. S. f. 77. 1. psk. Tos 1.)

— И сам Бехај, који је за себе држао да је непогрешив, вели: Чивутине: живот сваког оног, који није Чивутин, у твојој је руци, а, још више његово имање и новац. (Ib. 24. 1.)

— Нема горег ни лошијег посла од обрађивања земље, од земљорадње; јер, кад ко 100 сребрника у трговини има, може сваки дан имати и меса и вина; ко пак уложи 100 сребрника у земљорадњу, може само соли и зеља јести. (Tr. Ebam f 63. 1.)

О превари Талмуд учи ово

— Чивутин може невјерника преварити и огулити га, али, свог ближњег — Израиљца — не треба и не смије варати. (Tr. Baba. m. f. 61. 1. Tos: Tr. Megilla 13. 2.)

— Ако би Чивутин имао неку распру или свједочење пред судом, треба да учиниш све могуће, да твој брат Чивутин парницу добије. (Ibid.)

— О ради Самуелу, једном од највећих чивутски рабина, прича Талмуд, да је рекао: невјерника преварити слободно је, те је и сам једнога гоја преварио, узев му једну боцу златну за 4 драхме, а гој је мислио да је од туча, при том му је још једну драхму закинуо.

— Раби Бренц пише у своме „Јуденбалгу“ стр. 21. ово: ако би чивути тумарали читаве недјеље тамо амо варајући Кршћане, то нека се у суботу сви скупа састану и своје славне преваре испричају један другом говорећи: невјернику треба ишчупати и срце из груди и најбољег међу Кршћанима убити.

Ово ће за сада бити доста. Други пут говорићу о кривој присеги и о томе шта бива са жидовком која се загледа у гоја . . .

Молим, ја сам потпуно увјeren, да ће се наћи маса Чивута, који ће се пред наивним гојима бранити, да је све ово лаж, и да је све то из моје луде главе произашло; међу тим, да предуприједим сва чивутска брањења и све могуће изговоре, ја велим ово: ко ми од чивута докаже, да је и једна само ријеч у горњем писању лажна, или да се не слаже са правим оригиналом чивутскога текста — **ја ћу му дати за награду 1.000 (једну хиљаду) долара у правом и чистом амер. новцу**, а то је пет хиљада круна. На јагму господо чивути! . . .

Сви модерни народи имаду тај грозни Галмуд у преводу, ако не сав а оно бар у изводу. **Сви, само јадни моји Хрвати не.** И баш зато их је чивут поплавио . . .

Год. 1876. издао је Талмуд Др. Аугуст Ролинг „die Sittenlehre des Talmuds“ штампано у Берлину, — и одмах по том морао је због

Чивута и бијеса њихова побјеђи из Европе у Америку. У Србији издао је неки **Васа Пелагић** Талмуд у срп. преводу — и Чивути га стрпаše у лудницу, те је по том и умро. У Новом Саду издао је у срп. руху извод Талмуда неки **Сима Станојевић** трг. — и Чивути му скркаше рад и упропастише му капитал од 100.000 круна. У Мађарској је покренуо анти-семитски лист неки **Иштоци**, те је послије 3 броја побјегао у свијет, и данас се још не зна где је... а молим господо **Хрвати Мојсијeve вјере, шта мислите са мном.**

На биљегу вам је

Милан Обрадовић-Гои
(који не бјежи)

Сијонизам и његови противници.

Сисачки Глас у свом 18. броју 1906. доноси је ово:

Ми смо увијек наглашавали, да су за нас односно према нама сви Жидови једнаки. Ма како се међу собом свађали, кад треба устати против нама, они су увијек сложни наши противници. Жидови, премда су посјијани по цијелом свијету и међу свима народима, они ипак остају Жидови и до данас нису се нигђе

прилагодили народу где живу. Многи тврде, да је кривња дотичних народа, што се они не хтједоше одрећи своје народности. *Не истину ову шире највише Жидови сами*, те кажу, да је томе криво, што су били свуд презирани, зlostављани и прогоњени. Истина, било је тога свуда, али још већа је истина, да су Жидови у појединим државама били некад па и сада погодовани и давало им се права, која други нису имали.

Узмимо само садашњост. Свуд су равноправни, свуд погодовани, тако да су данас добили у своје руке скоро сав новац а у појединих земаља и велики дио некретнина. И све ово није им доста, иду они и даље.

Жидови се држе строго начела, да је свијет створен ради њих и за њих, а други народи да су створени само за то, да њима служе. Начело ово овлашћује њих, да траже свјетско господство, а да га постигну, створили су правило: *освоји новац и твоје ће бити господство свијета*. Да нису томе далеко, најбољим је доказом њихов најновији покрет. Жидови најиме хоће, да буду у свих држава признати као посебна народност, разумјева се, равноправна свакој другој народности, па, јер Жидова има у свих држ. цијелог свијета и јер једна призната народност у држави једној има права стајати у некој ма и само моралној свези са истом народности у другој држави, бива

јасно којој ће народности припасти господство свијета. Да своје настојање прикрију, изумили су сада нову форму и раздијелили се у двоје. Они, који устају отворено, то су сијонисти, а који остају код досадашњег поступка то су асимиланти. Сијонисти кажу да хоће да буде призната жидовска народност и та народност да има сва она права, која имаде свака друга призната народност у држави т. ј. да имаду право као народ жидовски и чувати и развијати своју прошлост, живјети животом којим *кола жидовска крв*, итд. Да могу тежити изван државе и његовати боље своју солидарност, кажу: *и мц тежимо за једном жидовском земљом Палестином.*

Асимиланти, то су они, који остају, како рекосмо, код досадашњег поступка т. ј. они, кажу: да жидовске народности нема, да Жидови припадају оној народности у којој живу, а, имаде ли у једној држави више народности, онда дакако припадају Жидови народности господујућој.

Сијонисти и асимиланти препиру се, и у овој препирци судјелујемо и ми. Већина наших новинара одсуђује сијонисте, боје се неприлика још са жидовском народности. Зар нам није доста неприлика скоро са њемачком, са мађарском, са овом и са оном народности, па да се још дигне народност жидовска, камо ћемо доспјет са тим цијепањем?

Ми, што се нас тиче, не само да пристајемо уз сијонисте, ми паче, када би могли, ми би им и помогли не само да извојште признање жидовској народности, већ да и постигну оно што кажу, да се наиме преселе сви у Палестину. Ми не можемо разумјети то, да се код нас може наћи људи, који се боје жидовске народности.

Кад би призната била жидовска народност, тиме се не би промијешило ништа, промијенило би се само једно, а то јест, да нас више не би могли варати Жидови са својим хватством, називајући се Хрватима Мојсијеве вјере. Кад би призната била жидовска народност, зар би онда могао један Аихалцер, један **Јосеф Франк** представљати једног Хрватај зар би они онда могли радити у Хрватској, за туђинске интересе? Наш је народ у својој души сав против свакому туђинцу, био он Немац или Мађар, а поготову против Жидову и кад би народ знао да је **Јосеф Франк** ил Аихалцер друге народности, они не би за се добили у народу ма нити једне душе. Асимиланти веле, а добре душе хватске с њима, да жидовске народности нема. **Јосеф Франк** рођен је у Хрватској, он је дакле Хрват, а по готово онда, кад нам **Јосеф** онако по аргусовски лаже.

Жидов се издаје за Хрвата, говоре да народности жидовске нема, онај пак који

жидовско име вријеђа, вријеђа вјеру и бива осуђен. Кад би се признало законом да опстоји жидовска народност, онда код настога не би било што јест, да наш свијет сматра Жидове за Хрвате, а ови да раде *проти нама под именом Хрватства*. Уз одметнике не пристаје нико, тко своју народност оставља, тога свијет презире и не вјерије му. Ми dakле желимо сијонистима све добро и увјеравамо их да ћемо бити сретни ако им успије, да све Жидове добе у своје коло. Али, држимо да тога не буде, јер, тог не ће нити они т. ј. сијонисти нити асимиланти. Нас мора бити у свакој страници, морамо бити приправни за сваки случај, како раде Жидови. Ми ћемо радо признати жидовску народност, но друго је питање *равноправности*. Прије него се жидовској народности призна равноправност, имало би се по мијењу, како га је изложио у своје вријеме *Коломан проф Мајлат*, извести ово:

1. Мозаичка вјероисповијест мора се реформирати. У првом реду мора се изјавити, да пета књига Мојсија „*Detuegopom*“ не вриједи као закон.

2. Талмуд мора се прочистити тако, да нестане из њега оних неморалних начела, која допуштају у становитих околностих мржњу, превару и криву присегу.

3. Школе жидовске морају се подврћи надзору државе, а учитељи смију бити само они,

који су за то способљени и по својем моралном животу за то звање вриједни.

4. Синода, састављена од рабина, која ће реформирати вјероисповијест има изјавити, да се прва заповијед од десет заповиједи „Љуби Бога нада све, а ближњега као самога себе“ не односи само на Жидове међу собом, него на све људе у опће, управо тако, како је изречено и у кршћанској вјероисповијести.

5. Јер је појам у Бога темељ сваке вјероисповијести, мора синода јасно изјавити, да ли она још увијек сматра Мојсијевог Јехову посебним Ботом жијдова, који је све остале народе предао изабраном народу као предмет израбљивања.

Тако пише С. Глас, а што о томе мислим ја, нарочито и о Жидовима у опће, пошто је то ствар јако опширна, то упућујем читаоце да прате мој лист „Путник“, у коме се до ситница претреса жидовско и противжидовско питање.*

Загреб, Илица 41.

* Пошто се све ово писање тиче једнако како браће Хрвата тако и Срба — то сам овај исти текст прештампалао са латинице на Ћирилицу.

Болесник.

Ја сам Гои — кршћанин. Што год сам до сад имао и стекао, то су ми отели и однијели Жидови. Који год ме до сад видио Жид — тај ме и преварио. До сада сам имао у судовима 24 парнице са Жидовима и све сам ја изгубио и све су они добили. Рад бих знати, је ли игда, од када постоји § и судство, гој добио и извео парницу па чисто са Жидом! Сав свијет је њихов, јер сав је новац њихов и сав свијет они су преварили...

Моја је домовина Хрватска... Болесник, који се jako разболио... Он је на умору. Тешко ће се опоравити и оздравити, јер има у себи и на себи три грдне велике болести: 1. на себи: **свраб**, 2. у себи: **рака** у гркљану и **рака** у трбуху. Он лијечи, т. ј. хоће да излијечи свраб, а заборавља на она два рака.

(Први рак је: сеоба кршћене дјеце му, браће Хрвата и Срба из домовине, а други рак је **вјечити Ахасвер — Жид!**)

Да је излијечити рака у трбуху, нестало би и рака у грлу и на кожи свраба. **M. O.**

Браћо и Господо!

Извадак из Талмуда пропратио и падао Милан Обрадовић. Цијена књижице 20 филира.

Ову би књижицу требало што више протурити у народ.

Препродавцима дајем књигу по 15 филира и то кад узму изјмање 50nom.

Књиге ћу слати поувећем.

Ова је књижница новост за наш народ, јер се на ње види, како Жидови све народе, који пису Жидови, сматрају животињама, магарцима, псима и т. д. и како им Талмуд даје право да харају, варају, вредују, криво присежу и т. д.

M. O.

Мој савјет: Учи и свој своме!

1. Учи, — јер добро упамти што ти велиш: ми само зато прошајдамо, што су страпци (ту рачунам све оно што није Хрват и брат му Србиц, који се часним крстом крсте, те су као Славени синови домовине и мајке Хрватске) јаяци и тајни противници и непријатељи наши (и крићени а још више неизгашени) паметнији и префригацији од нас, па хоће да нас у нашој рођеној земљи а домовини потчине, стрпају у цеп и начине од нас своје робље и слуге.

2. Да се сложимо, па да се прихватимо начин „Свој Своме“ тога часа побиједили би све своје противнике и непријатеље.

3. Сад ће 12. час — пробуди се јадниче!

